

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Natalia Nedvoreaghin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013, în cauza penală în privința lui,

Diaconu Dinu Mihail, născut la 04 mai 1980, originar din r-l Ialoveni, domiciliat mun. Chișinău str. Melestiu 16/2 ap. 53.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Examinat în prima instanță: 13.12.2010-22.01.2013
2. Examinat în instanța de apel: 20.02.2013-16.05.2013
3. Examinat în instanța de recurs: 29.10.2013-22.01.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 ianuarie 2013, a fost încetat procesul penal în privința lui Diaconu Dinu Mihail, pe art. 264 alin. (1) Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională conform art. 242 alin. (2) Cod contravențional, stabilindu-i pedeapsă amendă 50 unități convenționale, ce constituie 1 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Nedvoreaghin Natalia, privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată a fost lăsată pentru soluționare în ordinea civilă.

A fost încasat prejudiciul moral din contul lui Diaconu D.M. în beneficiul lui Nedvoreaghin N., în sumă de 30 000 lei.

2. Potrivit sentinței, la 26.01.2010, în jurul orei 16.00, Diaconu D.M., conducând automobilul de model Chery 21 cu n/î FR CS 888, se deplasa pe bd. D. Cantemir mun. Chișinău, din direcția bd. Gagarin spre str. Ismail și ajungând în regiunea pieții comerciale de pe bulevardul indicat, intrând în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.50.1 „Trecere pentru pietoni”, n-a manifestat acțiune sporită la circulație și n-a cedat trecerea pietonului, prin ce a încălcat prevederile art. 11 lit. f) a Regulamentului circulației rutiere, potrivit căruia conducătorul de autovehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să cedeze trecerea pietonilor, la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul conducătorii altor vehicule, care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se, că în

fața vehiculului menționat nu sunt pietoni. Iar potrivit art. 45 al RCR circulației rutiere, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și ca urmare, a comis tamponarea pietonului Nedvoreanin Natalia, care traversa regulamentar partea carosabilă, nemijlocit pe trecerea de pietoni, de la dreapta spre stînga, relativ deplasării unității de transport menționate, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 501 din 08 februarie 2012 și a raportului de examinare medico-legală nr. 305D din 23 februarie 2010 vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile inculpatului Diaconu D.M. au fost calificate în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional – *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de leziuni corporale ușoare victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie înlăturat de la răspunderea contravențională din motivul expirării termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale și respingerea acțiunii civile a părții vătămate. În motivarea apelului a invocat:

- conform expertizelor efectuate în cadrul urmăririi penale, s-a demonstrat lipsa gradului mediu de leziuni corporale, ceea ce dezmente raportul de cauzalitate a venitului ratat. Nu s-a demonstrat în instanță, necesitatea cheltuielilor suportate pentru medicamente și investigații în raport cu leziunile corporale suportate în urma accidentului rutier, ceea ce se răsfrînge și asupra prejudiciului moral și anume situației respective asupra psihicului, și nu a fost nici un suport probator pentru a oferi un astfel de quantum a prejudiciului moral;

- a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională, deoarece accidentul a avut loc la 26.01.2010, iar termenul de prescripție curge de la data săvîrșirii contravenției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013, a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre prin care a fost încetat procesul contravențional pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, în privința lui Diaconu D.M., în legătură cu intervenirea termenului de prescripție conform art. 30 Cod contravențional. A fost încasat de la Diaconu D.M., în beneficiul părții vătămate Nedvoreanin Natalia suma de 3 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, care nu se contestă de inculpat, acțiunile acestuia corect au fost încadrate în dispoziția art. 242 alin. (2)

Cod contravențional. Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată sentința, în partea atragerii la răspundere contravențională, deoarece sunt circumstanțe care exclud răspunderea contravențională.

Instanța de apel a reținut că, accidentul rutier a avut loc la 26.01.2010, iar potrivit art. 30 alin. (1), (2) Cod contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni și conform alin. (3) al aceluiași articol, termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției.

În circumstanțele menționate, instanța de apel a considerat că procesul contravențional în baza art. 242 alin. (2) Cod contravențional în privința lui Diaconu D.M., urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Referitor la acțiunea civilă înaintată în cauza dată, instanța de apel a menționat că, în urma accidentului rutier, la partea vătămată, Nedvoreană Natalia, s-au depistat leziuni corporale ușoare, adică un grad minim al vătămării corporale, care au dus la o dereglare de scurtă durată a sănătății. Astfel, instanța de apel a considerat, că sumă de 3 000 lei va fi suficientă pentru a acorda acesteia satisfacție morală, pentru prejudiciul moral cauzat prin acțiunile lui Diaconu D.M., care a comis fapta din imprudență.

Ținând cont de faptul că nu au fost prezentate probele necesare pentru justificarea cerințelor înaintate de partea vătămată referitor la prejudiciul material, iar pentru soluționarea acțiunii civile, ar necesita amânarea judecării cauzei, instanța de apel, în conformitate cu art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, a concluzionat de a admite doar în principiu, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată, Nedvoreană Natalia, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea încasării prejudiciului moral, cu menținerea în această parte a sentinței. În motivarea recursului a fost invocat:

- motivarea soluției a deciziei contestate se contrazice cu dispozitivul acestei decizii, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral;
- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că calificarea juridică a vătămarilor corporale reieșind din Regulamentul aplicabil, nu este un criteriu de a apreciere a prejudiciului moral, reieșind din prevederile art. 1423 al Codului civil și în acest aspect, a fost comisă o eroare de drept de către instanță;
- consideră că suma de 30 000 lei, încasată de prima instanță, este corectă și mult mai adecvată, ce ar aduce satisfacție relativ echitabilă, în comparație cu prejudiciul moral suportat în urma acțiunilor inculpatului.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurenta, contestă hotărârea instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, în partea încasării prejudiciului moral. Referitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, hotărârea recurată, nu se contestă și în această parte, Colegiul penal nu se va expune.

Totodată, instanța de recurs, constată că temeiul de recurs invocat de către recurentă nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că el poate fi aplicat numai în cazul când motivarea hotărârii instanței de apel, contrazice dispozitivul hotărârii, însă Colegiul reține că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, unde se cuprind motivele ce au stat la baza soluției adoptate și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs, statuează că dispozitivul, fiind o parte esențială a hotărârii și reprezentând soluția aleasă de instanță, în speța dată, corelează cu motivarea unei asemenea soluții. Din textul recursului, Colegiul, întrevede că recurenta își exprimă dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral, stabilit de către instanța de apel și încasat în beneficiul părții vătămate, de la inculpat în rezultatul accidentului rutier.

Colegiul penal reține, că instanța de apel just a menționat că, conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Iar, potrivit alin. (2) aceleiași norme, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă că, alin. (4) art. 219 Cod de procedură penală, stipulează că la evaluarea cuantumului despăgubirii materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare, suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințe psihice provocate de decesul rudelor apropiate.

În speța dată, Colegiul atestă, că părții vătămate i-a fost cauzat un *prejudiciu estetic*, care este o varietate a prejudiciilor corporale și constă în anumite leziuni sau vătămări, ce au adus atingere armoniei fizice, sau aspectului persoanei fizice.

Astfel, Colegiul penal constată că, instanța de apel, la pronunțarea hotărârii sale, just s-a întemeiat pe caracteristicile descrise de către medici în expertizele medico-legale și anume avînd în vedere faptul, că în urma accidentului rutier, la partea vătămată Nedvoreană Natalia, s-au depistat leziuni corporale ușoare, adică un grad

minim al vătămării corporale și acestea au dus la o dereglare de scurtă durată a sănătății, din care considerente suma de 3 000 lei a fost apreciată, ca suficientă și echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat prin acțiunile lui Diaconu D.M., ce a săvârșit o faptă din imprudență. Iar dezacordul recurenteii cu quantumul despăgubirii morale încasate de la inculpat, în cazul dat nu poate constitui temei pentru desființarea hotărârii.

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel a examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În lumina celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiul de recurs și alegațiile recurenteii nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Natalia Nedvoreană, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013, în cauza penală în privința lui **Diaconu Dinu Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 februarie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti